

Dit jaar zijn ze verhuisd omdat de plaats waar ze broedden is drooggelegd ('t Lemsterhop).

Dit jaar zijn tusschen het stoomgemaal en Tacoziyl minstens 8 paar en voorbij Tacoziyl tegenover de Sondeler Ley, n zeker een paar of 10; opmerkelijk dat ik nog geen vogel aan den binnenkant van de zeedijk heb gezien. Van de eerste 8 paar vond ik 3 nesten met eieren en een nest met 2 eieren en 1 jong.

Gisteravond ben ik er nog eens heen geweest met den rijksontvanger en den ontvanger van registratie.

Bij onze wandeling door 't veld waren we zoo gelukkig een jonge kluit te vangen, die in eengedoken in 't riet zat, we hebben hem bekeken en vanzelf losgelaten, maar opmerkelijk, hoe 't beest wegliep naar 't water en hoe hij telkens de kop in 't water stak.

Verleden jaar zag ik ze zwemmen precies als eendjes.

Een pracht kolonie aalscholvers nestelde dit jaar in Gaasterland.

De beesten deelden broederlijk de boomen met reigers. Op een tak zag ik zelfs een nest van een reiger en van een aalscholver naast elkaar.

Ik deel U dit even mede omdat U er misschien belang instelt; mocht U wat hebben te vragen of inlichtingen verlangen, dan ben ik daartoe gaarne bereid.

Een span ooievaars hier in de buurt had in twee jaar geen jongen, dit jaar kwam eerst de man, is toen 14 dagen weggeweest en kwam toen met een vrouwtje terug.

Opmerkelijk is, dat als hier in de buurt Mond- en Klauwzeer uitbrak bij vee op 't land dat dit al 3 keer 't eerst uitbrak bij de landbouwers A. N. de Jong, Eesterga en S. Visser, Oosterzee, de eenige boeren die een ooievaarspaar op hun heem hebben. Bij A. N. de Jong was een hooge paal met een wiel waarop de beesten altijd nestelden sedert 40 jaren mischien. Voor 3 jaar gingen ze op den schoorsteen, den herfst daarop woei de paal om, die leeg was. Er werd een nieuwe paal met een nieuw wiel gebouwd en 't volgend jaar verhuisden ze van schoorsteen op paal. 't Was de heeren zeker niet sterk genoeg meer.

Lemmer.

C. BOERMA.

Vlaamsche Gaai. — Op Zaterdag 17 Februari, de eerste dag van den sneeuwval, zag ik op m'n wandeling een Vlaamsche gaai die bij mijn nadering niet weg kon vliegen. Ik nam den schitterenden vogel mee naar huis en ontdekte toen, dat de einden der grootte slagpennen van beide vleugels boven de stuit aan elkaar gevroren waren. Dit was natuurlijk oorzaak dat de gaai z'n vleugels niet kon uitslaan. De warme hand deed de bevroren sneeuw spoedig smelten en na den vogel van een voetring voorzien te hebben, bracht ik hem weer naar de duinen en zette ik hem op de hand. Het duurde evenwel nog geruimen tijd, voordat de gaai besepte, dat hij z'n vliegvermogen weder had teruggekregen en met een sierlijken zwaai de dennen in wiekte. Daarna hoorde ik een oorverdoovend gaaiengeschreeuw, ik beschouwde dit als een bedankje.

Bentveld, Febr. '23.

JAN P. STRIJBOS.

Ongewoon Zwaluwnest. — Om het door mij bewoonde huis zijn zeer veel zwaluwnesten. Echter heeft thans een paartje een nest gemaakt in een lindenboom, vlak bij huis en schuur staande, op een tak evenals gewone vogels. Is dit niet iets bijzonders? Alle personen wien ik dit mededeel, kunnen het niet gelooven. Indien het ook voor U iets bijzonders is, geef ik U volgaarne toestemming te komen zien, en er een foto van te nemen.

Vermoedelijk zullen thans eieren in het nestje aanwezig zijn.

Schoten, 10 Juli '23.

J. G. BOERE.

De nood der Zwaluwen. — Sedert ongeveer de eerste helft van de maand Juni zijn de gewone zwaluwen, die hier tegen de huizen hun nest maken, geheel verdwenen. De nesten waarmede ze reeds bijna gereed waren, zijn niet afgewerkt en men ziet geen enkele zwaluw meer. Heeft zich dit verschijnsel ook op andere plaatsen voorgedaan?

Klein Archen, Ommen, 30 Juni 1923.

VAN DER WIJCK.

De Europeesche kanarie in Twente. — In antwoord op Uw schrijven van 11/6 doet 't me genoegen U te kunnen melden, dat *Serinus serinus* nog op 't oogenblik uit volle borst zijn

liedje zingt. — We waren al bang, dat hij vertrokken was, want in geen veertien dagen hadden we hem gehoord of gezien, waarschijnlijk tengevolge van het slechte weer, of omdat hij te druk was met 't voeren van zijn jongen. Ondanks al ons zoeken hebben we tot op 't oogenblik nest noch jongen kunnen ontdekken, maar zetten getrouw onze nasporingen voort. Zoodra we of jongen of een nest vinden, zullen we U dit mededeelen. — Wel vond ik in een appelboom een nest, dat volgens de beschrijvingen *volkomen* op dat van Serinus leek, maar de volgende dag was 't er uit gewaaid en geheel verregend.

Enschede, 25 Juli '23.

A. W. HOGESLAG—GROOTERS.

Zebrarupsen. — Naar aanleiding van uw stukje „Uit 't jaar 1923", waarin u zegt, dat U dit jaar opmerkelijk weinig zebrarupsen gezien hebt, kan ik U mededeelen, dat gedurende de warme dagen van Juli langs de waterdel in de duinen van Scheveningen het St. Janskruid en zelfs andere planten in enkele dagen vol zaten met rupsen. De rupsen aten bijna zonder tusschenpoozen en groeiden dan ook verbazend snel.

Rotterdam.

W. LAGENDIJK.

Hommelstudie. — Het deed mij genoegen dat mijn laatste stukje over hommels, waarbij ik de hulp inriep van H. H. Onderwijzers, weerklank heeft gevonden.

Immers eenigen tijd geleden ontving ik van den Heer L. H. Scholten H. d. S. te Herwen bij Lobith een partijtje hommels, door de leerlingen der hoogste klas aldaar verzameld.

Voor de verspreiding dezer dieren in ons land een aardige bijdrage, daar men in die buurt niet zoo gemakkelijk komt.

Misschien dat deze mededeeling ook andere personen aanspoort in diezelfde richting te helpen. Tot 7 Sept. ben ik afwezig.

L. VUYCK.

Wij en de Kinderen. — Kunnen de schoolkinderen niet eens wat hommels vangen en aan den meester brengen?

Aldus Dr. L. Vuyck in zijn artikel over hommels, blz. 67 van D. L. N. Juli 1923.

Mag ik, geachte Redactie, hierover een paar opmerkingen in het midden brengen?

Er is tegenwoordig, althans in Den Haag, nog al iets te doen over de verregaande baldadigheid van de jeugd. De burgemeester onzer gemeente heeft in een circulaire aan de schoolhoofden een lijstje gegeven van wat de vernielzucht aan de gemeente jaarlijks kost. Men schrikt van de bedragen, die in de tienduizenden loopen. In het bijzonder echter is het ook het gemis aan eerbied en liefde voor de natuur bij de jeugd, zich uitende o.a. in het vernielen van bloemen en heesters en het uitroeien van vogelnesten, dat zeer velen ergernis geeft en met zorg vervult. Daarbij wordt terecht geklaagd over het ontbreken van de medewerking van volwassenen om zulk vandalisme tegen te gaan.

Als ik nu in dit blad als mijne meening uitspreek, dat wij, natuurvrienden, niets moeten verzuimen, maar integendeel alles moeten doen om in het opgroeiend geslacht liefde en eerbied voor de levende natuur aan te kweken, verwacht ik geen tegenspraak. Wat zouden wij, om maar iets te noemen, niet willen doen om een einde te kunnen maken aan het verfoeilijke uitroeien van onze vogels door de jeugd (wat volwass

an volwassenen om zulk vandalisme tegen te gaan.

in dit blad als mijne meening uitspreek, dat wij, natuurvrienden, niets moeten, maar integendeel alles moeten doen om in het opgroeiend geslacht liefde en or de levende natuur aan te kweken, verwacht ik geen tegenspraak. Wat zouden ar iets te noemen, niet willen doen om een einde te kunnen maken aan het ver- troeien van onze vogels door de jeugd (wat volwass, als men hommels rāten vangen voor 't gemak van een onderzoeker. Hoe licht leidt een dergelijke aansporing onwillekeurig tot wreedheid en hoe spoedig dreigt hier het gevaar van een „trop de zèle".

Maar mijn grootste bezwaar ligt hierin: Hoe zouden wij met succes kinderen kunnen afhouden van het uitroeien van vogelnesten, als wij hen gelijktijdig aansporen, hommels te vangen?

werking v

Als ik r
verzuimen
eerbied v
wij, om m
foeilijke u